

למרות ההתחייבות הפלסטינית להחרים את הנשק מקבוצות אלה מבלי להתחשב בהשתייכותן ובנאמנותן הפוליטית, ציינו גורמים רשמיים פלסטיניים בפומבי כי אין בכוונתם לפרקן מנשקן. הדו"ח אף מצביע על כך שהמשטרה הפלסטינית הנפיקה רשיונות לכלי-נשק עבור מנהיגים בכירים של החמאס והג'יהאד האיסלאמי, ובכלל זה לד"ר מחמוד א-זהאר, ממנהיגי החמאס ברצועת עזה, ולמוחמד אל-הינדי, ממנהיגי הג'יהאד האיסלאמי ברצועה.

"מבט לשלום" מצא שמאז שחלף תאריך-הגג ב-14 במאי 1995 ועד כה, החרימה המשטרה הפלסטינית רק כמה עשרות כלי-נשק, ומספר דומה של כלי-נשק נמסר לרשות הפלסטינית על-ידי אנשים פרטיים מרצונם החופשי. כמו-כן, מאז תאריך זה נודע רק על מקרה אחד בו איתרה המשטרה הפלסטינית מחבוא של נשק בלתי-חוקי.

הדו"ח טוען, כי הצהרות שניתנו לאחרונה על-ידי גורמים פלסטיניים רשמיים, כמו שר המשפטים הפלסטיני פריח' אבו מדין, לפיהן אנשי החמאס והג'יהאד האיסלאמי יורשו להחזיק את כלי-הנשק שברשותם גם ללא רשיון כל עוד הם מוחזקים בבית, סותרות את הסכם קהיר. לפי תנאי ההסכם, הרשות הפלסטינית חייבת להחרים לא רק כלי-נשק בלתי-מורשים הנישאים בפומבי, אלא את כל כלי-הנשק הבלתי-מורשים.

הדו"ח חושף כי גורמים רשמיים פלסטיניים טוענים כי הונפקו רשיונות לכלי-נשק שאינם אקדחים, כגון נשק אוטומטי קל, וזאת בניגוד להסכם קהיר. בנוסף, נראה שהמשטרה הפלסטינית הנפיקה רשיונות לכלי-נשק לפני שהגיעה להסכם עם ישראל בדבר הנהלים הנחוצים, וגם דבר זה מהווה הפרה של ההסכם.

"מבט לשלום" ניסה לאמוד את היקף תפוצת כלי-הנשק בעזה, וציין כי גורמים רשמיים ישראלים ופלסטיניים העלו אומדנים הנעים בין 1,500 ל-40,000 כלי-נשק. מספר כלי-הנשק בעזה גדל ככל הנראה בשנה שחלפה בשל הברחות. ראוי לציין, כי אפילו אם המספר הנמוך ביותר שהועלה - דהיינו 1,500 כלי-נשק - הוא נכון, המשמעות היא שלמעשה לכל פעיל של החמאס ושל הג'יהאד האיסלאמי יש נגישות לפחות לכלי-נשק אחד, ובמקרים רבים ליותר מזה.

"מבט לשלום" מפרסם את הדו"ח על הפיקוח על כלי-הנשק כחלק מדו"ח מקיף על מאמציה של הרשות הפלסטינית למנוע טרור. הדו"חות שיפורסמו בהמשך יבחנו אלמנטים אחרים של המאבק בטרור.